

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatelje (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštne proste. — Uredništvo: Dolgo polje št. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Ponesemna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Za redno delo v deželni zbor.

Minulo soboto in nedeljo so se vršili na 4 krajih javni shodi, sklicani od vodstva narodne stranke, ki je hotelo slišati mnenje ljudstva glede svojega sklepa, da zahteva mirno in redno delo deželnega zbora. Na vseh shodih, ki so bili dobro obiskani, so zborovalci odobrili stališče stranke, to je: obsodili so nezmoglost klerikalnih poslancev, stvarno in dosledno se bojevali za slovenske zahteve v deželni zbor, obsodili so strankarske klerikalne zahteve glede opustitve obstrukcije in klerikalno nedoslednost v teh zahtevah, obsodili to temboj, ker ima ljudstvo od klerikalne nedoslednosti veliko gospodarsko škodo, in zahtevali so končno redno delo deželnega zbora. Na vseh štirih shodih so bile sprejete resolucije, ki se v bistvu popolnoma strinjajo z resolucijo, sprejeto pri Sv. Bolfenku n. Sred., katera se glasi: „Somišljeniki narodne stranke odobravajo načelen in stvaren boj proti krivicam, ki nam jih prizadeva v narodnostnem in gospodarskem oziru nemška večina na Štajerskem. Obsojajo pa najodločnejše, da slovenski klerikalni poslanci izrabljajo ta boj v strankarske svrhe na veliko gospodarsko škodo spodnještajerskim Slovincem. Zahtevajo, da štajerski deželni zbor čim najprej reši najnujnejše gospodarske zadeve, na katerih rešitev že par let težko čakamo.“

Narodna stranka je bila prva, ki je pred 2 leti proglasila, da morajo slovenski zastopniki v Gradcu voditi stvaren, načelen in dosleden boj za slovenske pravice in zahteve. Ta doslednost zahteva naravno, da se brez koncesij ne sme nemški večini dovoliti ničesar. Narodna stranka je po svojem poslancu dr. Kukovcu že takrat izjavila, da je proti zvišanju deželnih doklad. Klerikalci pa so takrat glasovali za zvišanje deželne doklade na pivo. Ko se je začela razprava o proračunu, ki je vseboval za Slovence nečuvstvene krivice, so začeli klerikalci, ne da bi se bili prej dogovorili z zastopnikom narodne stranke, z obstrukcijami, toda ne zaradi proračuna, ampak zaradi dveh nemških predlog, ki takrat niti v razpravi nista bila in ki sta tudi pri velikem delu Nemcev samih naletele na odpor. Komuniké, ki ga je takrat izdal slovenski klub (t. j. klub klerikalnih poslancev), se glasi: „Slovenski klub je dognal, da nestrpnost nemške večine neprestano narašča. Odklanjanje slovenskih predlogov, ki so namenjeni za razne odseke, je zopet na dnevnem redu. Gospodarski in železniški predlogi Slovincem se v odsekih ne upoštevajo. Posvajanje slov. poslancev in volilcev nikdo ne graja. Lež. zglavar dosledno odklanja, da bi ga kedaj nadomestoval pri njegovih poslih dež. glavarja namestnik. Slovenski klub je došel do prepričanja, da boče Slovincem sovražna nemška večina uzakoniti nemške napade na šolstvo. (Wastianov predlog) in na obč. avtonomijo (delitev celjske okoliške občine). Zaradi tega je sklenil slovenski klub za obrambo statusa quo proti nemškonomacionalnim napadom poseči po orožju najostrejšje opozicije“. Kje je ta govor o krivicah v proračunu? O krivičnem sistemu v deželni upravi? In za status quo so se začeli bojevati klerikalci! Kakšen „status quo“? Ali glede šolstva? gospodarskih zavodov? uprave dežele? zamenjanja slovenskega dela dežele?

Jasno je, da je bil že prvi korak klerikalne obstrukcije ponesrečen. Vkljub temu pa je dr. Kukovec kot zastopnik narodne stranke v seji dež. zbora 3. febr. 1910 izjavil svojo solidarnost v boju proti nemški večini in krivičnemu proračunu, ker se je nadejal, da bodo klerikalci svoj boj v resolucijski tudi proti temu naperili. Šele 14. febr. je „Straža“ prišla do prepričanja, da s klerikalnem komunikéju navedeni vzroki za obstrukcijo nezadostni in proglasila je takrat za cilj obstrukcije samoupravo. S tem so klerikalci pritirali stvar do mrtve točke, kajti če bi hoteli doseči v današnjih razmerah ta cilj, bi obstrukcija pač lahko trajala 50 let. Že iz tega se vidi vsa nedoslednost klerikalnih politikov. Na mesto da bi bili jasno povedali točke, za kaj se bojujejo, namesto da bi bili nemški večini povedali precizno, da zahtevajo v proračunu to in to

za Slovence, so se skrivali v svoji nezmoglosti za besede, ki pomenijo za danes še nekaj neizvedljivega.

Že na občnem zboru kmečke zveze 29. marca 1910 pa so se začeli umikati. Govorila sta tam Robič in Korošec, a o samoupravi ni bilo besede več. Jasno je bilo takoj, da so se klerikalci že v Gradcu pogajali, in da so bili že takrat pri volji, opustiti obstrukcijo za kake strankarske pridobitve. Vendar so se tik pred nadomestnimi volitvami za Ježevnikov mandat pogajanja zopet „razbila“; da so lahko klerikalci stopili pred volilce kot „junaki“, ki se bojujejo v Gradcu za slovenske pravice. Takoj po volitvah so se pogajanja zopet pričela. Klerikalci so jih tajili, in še dne 8. sept. 1910 je „Slov. Gosp.“ pisal, da pogajanj ni. A že 9. sept. je graški „Tagblatt“ iz namesnišnje same prinesel poročilo, da so se pogajanja vršila. Korošec je bil postavljen na laž. A tudi on je že 17. sept. v „Slovincu“ izjavil, da bi bili klerikalci pri volji obstrukcijo opustiti, če Nemci umaknejo znana svoja predloga (Wastianov in oni glede občine okoli Celja) in „če dajo garancije, da se bo mogel naš narod v bodoče mirno in prosto razvijati“. Torej nič več o proračunu, nič več o samoupravi, o spremembi sistema. In res je slovenski klub dne 20. sept. 1910 (prvi dan, ko se je dež. zbor zopet sestal) izdal komuniké, v katerem stavi kot pogoj za opustitev obstrukcije gori opisane zahteve. Nato so se pričela nova pogajanja in je bil v to svrhu dež. zbor odgođen. Dne 25. sept. 1910 je dr. Korošec na nekem shodu v Mariboru izjavil, da so klerikalci voljni sprejeti neutralni delovni program, kakor ga je predložila vlada, če bo nudil garancijo za miren razvoj slovenskega naroda v gospodarskem in narodnem oziru. Isti dan je pa dr. Kukovec na shodu v Središču izjavil, da je ta neutralni delovni program za Slovence nesprejemljiv, ker obsega sprejetje proračuna in novih doklad. Kdo je bil torej dosleden v boju za slovenske pravice? Mar dr. Korošec in njegovi slugi?

Klerikalna nedoslednost se je čudovi o razvijala. Že dne 27. sept. so stavili klerikalci za opustitev obstrukcije novo zahtevo: delitev dež. šolskega sveta v slov. in nemški del. Pri pogajanjih 28. sept. pa so že (očividno po dogovoru z nemškimi klerikalci) formulirali to zahtevo tako, naj se pomnoži deželni šolski svet za enega nemškega in enega slovenskega klerikalca. Ker v to nemški nacionalci niso privolili (iz enostavnega razloga, ker bi s tem postal dež. šol. svet klerikalni), so končno klerikalci tudi to zahtevo umaknili in zahtevali samo še umaknitev Wastianovega predloga. Dne 2. okt. je bil nato dež. zbor zaključen in so odpadli s tem formalno vsi vzroki obstrukcije. Če se vprašamo, ali bi bila pomnožitev dež. šolskega sveta za dva klerikalca nam Slovincem kot narodu v korist, moramo odločno odgovoriti z: ne. Na korist bi bilo to le klerikalni stranki. Da je tako početje ljudstvo minulo soboto in nedeljo ob odilo, je naravno.

Pogajanja za delazmožnost deželnega zbora so se pozneje od časa do časa nadaljevala. Naši klerikalci so v svoji skrajni politični nesposobnosti cincali sem in tja; lasko jesen so v „Straži“ celo izjavili, da so voljni pustiti začasno vse naše narodne zahteve ob strani, če se jim dajo kake gospodarske koncesije.

In danes? Danes pravijo, da obstrukcije ne morejo pustiti, ker se nam v narodnem oziru godijo velike krivice in ker ne morejo pripustiti zvišanja doklad.

Tako so napravili klerikalci iz resnega, globoko v naše narodno in gospodarsko življenje segajočega narodnega boja žalostno in sramotno karikaturu, strankarsko komedijo, katere se moramo kot Slovinci sramovati.

Strankarski profit so hoteli izbiti za sebe, ker pa se jim to ne posreči, naj trpi slovensko ljudstvo še nadalje težko gospodarsko škodo, ki nastaja vsled nedela dež. zbora.

Pravijo sicer in se tolčejo na prsi, da so oni z obstrukcijo dosegli, da mora deželni odbor varčevati. A tega svojim zasluženim ovčicam niso povedali, da deželni odbor šteje samo pri Slovincih, Nemci pa v enaki meri uživajo tudi

zadnji dve leti skoro vse gospodarske pogodnosti kakor prej. Saj so se nemški nacionalni voditelji Link, Hofmann, Einspinner in drugi večkrat izjavili, da jim je slovenska obstrukcija celo ljuba, ker jim vsaj ni treba Slovincem nič dati.

Gospodarsko škodo čutimo v prvi vrsti pri cestah, pri podporah za vinogradnike, pri bolnišnicah, pri regulacijah ter sploh v vsem našem gospodarskem življenju. Kdor pozna razmere, ve, da je zadnji dve leti na Spodnjem Štajerskem velika gospodarska beda, ki bi se vsaj deloma dala omiliti, če bi dežela kaj investirala in bi ljudje dobili dela. Tako bi se n. pr. že danes gradile različne okrajne ceste, h katerim je dežela po svojem programu za razdobje 1909—1919 obljubila prispevati 3 milj. 159.730 K, od katere svote bi odpadlo na Spod. Štajersko 1 milijon 194.480 K (celjski okraj 223.380 K, kozjanski 150.000 K, vranski 29.150 K, ormoški 63.000 K, konjski 70.000 K, marnberški 100.000 K, mariborski 45.000 K, gornjegrajski 45.000 K, ptujski 66.000 K, brežiški 85.000 K, rogaški 9000 K, sočanijski 60.000 K, šentlenski 115.000 K, laški 30.000 K, slovenjebistriški 100.000 K). Vsled odpadka dež. podpore ima n. pr. celjski okraj že danes primanjkljaja krog 30.000 K. Isto je glede regulacij. Gotovo bi se bile dale doseči tekom zadnjih dveh let za kake nove regulacije, regulacija Drave bi se bila nadaljevala. Krivično breme, ki je je deželni odbor naprtel revnim slojem z zvišanjem obstrukcije v bolnišnicah v 3. razreda od 2 K na K 250, bi se bila že dala popraviti, če bi deželni zbor delal. Slovenski klerikalci tozadevno niso storili niti enega koraka, ravno ljudstvo pa trpi ogromno gospodarsko škodo. Isto je glede velike škode, ki jo trpijo vinogradniki, ker se jim vsled obstrukcije ne izplačujejo podpore oziroma brezobrestna posojila.

To je smisel izvajanja naših govornikov na sobotnih in nedeljskih shodih. Iz teh izvajanj je ljudstvo moralo sprevideti: 1. nedoslednost klerikalcev v obstrukciji, 2. njihovo strankarsko profitaželjnost, 3. njihovo nesposobnost voditi stvaren narodni boj za slovenske koristi, 4. ogromno gospodarsko škodo, ki jo trpi vsled klerikalne nesposobnosti, in zato je na shodih zbrano volilstvo (ne ženske in ne otroci, ki tvorijo večino poslušalstva na klerikalnih shodih) odobrilo stališče narodne stranke, da mora biti klerikalne komedije konec, in je zahtevalo redno delo deželnega zbora. Mi bomo tudi zauprejši bli med ljudstvo in mu povedali čisto resnico, naj nas potem mariborsko časopisje še tako nemno psuje, da smo nedeljske shode napravili „na željo Nemcev“ in da branimo „gosp. darsvo nemškonomacionalne večine v deželi“. Mi smo bili prvi, ki smo s številkami v rokah to gospodarstvo obsodili, mi smo bili prvi, ki smo rekli, da Slovenci za to gospodarstvo ne smejo privoliti niti vinarja, klerikalci pa so bili tisti, ki so 1. 1909, komaj da so prestopili prag deželnega zbora, že glasovali za zvišanje doklad na pivo.

Da ljudstvo težko občuti gospodarsko škodo, ki nastaja vsled nedela deželnega zbora, dokazuje jasno tudi sklep gornjegrajskega okrajnega zastopa, o katerem govorimo na drugem mestu (gl. dopis iz Mozirja med celjskimi novicami). Stvarno in dosledno, kakor boj proti nemškim krivicam v deželi in državi, bomo vodili tudi boj proti klerikalni nedoslednosti in nesposobnosti, ki nas smeši doma, v Gradcu in na Dunaju.

Kako je z vojsko?

Pred nekaj dnevi se je poročalo iz Rima, da je postala možna za sklep miru večja. Francoska diplomacija dela neutrudljivo na to, da bi se mir sklenil. V italjskih vladnih krogih je veliko razpoloženje za mir, če se Turčija popolnoma odpove Tripolitani. Italjani bodo na drugi strani Turčiji marsikaj privolili. Tudi se čuje, da nameravajo velevlasti v kratkem priznati italjansko aneksijo Tripolitani.

Vendar je že 6. t. m. turška vlada razglasila, da so vse vesti o kakem sklepu miru brez podlage. Turčija ni začela nikakih pogajanj in tudi na podlagi italjanskih zahtev ne more miru

skleniti. Tarski minister zunanjih zadev razglasa uradno, da je v sedanjih razmerah sklep miru nemogoč.

Dogodki na Kitajskem.

Dne 1. t. m. je novi predsednik kitajske republike dr. Sunjatsen slovesno prišel v republikansko glavno mesto Nanking in je bil sijajno sprejet. 31. strah se je izstrelilo v njegov podar. 1. t. m. je prevzel začasno vladno in je prisegel, da bo pregal cesarsko rodbino, ustvaril mir in upeljal na Kitajskem ljudsko vladno. Potem bo odložil svoje čast, da se lahko redno izvoli prvi predsednik.

Eno izmed prvih dejanj nove republikanske vlade je upeljanje koledarja, ki določa 1. januar za začetek leta. Kakor pravijo druga poročila iz Pekinga, se republikanci resno pripravljajo za spomlad. Predsednik republike dr. Sunjatsen je pozval Jnanšikaja, naj ali strmoglavni cesarsko rodbino Manžu ali pa odstopi. V prihodnjih bojih si bo stalo nasproti 160.000 mož republikanskih in 100.000 mož vladnih čet. Republikanci so naročili baje mnogo orožja na Japonskem.

Iz političnega sveta.

Štajerski deželni zbor je za 16. t. m. sklican k zasedanju. Slovenski klerikalni poslanci so se izrekli za nadaljevanje obstrukcije, zato je računati ali z zaključevanjem ali z razpustom deželnega zbora.

Dr. Šušteršič — kranjski deželni glavar. „Ena se tobi je želja spolnila“ — če že minister ni mogel postati, pa vsaj deželni glavar. In tako se je zgodilo. Dr. Šušteršič pa navzlic temu obdrži svoj državnoborski mandat in tudi vodstvo klerikalne stranke.

Državni zbor bo sklican koncem februarja ali začetkom marca. Istočasno z njim bodo zasedale tudi delegacije.

Na Portugalskem so se začeli duhovniki puntati proti državi oblasti in so proglasili, da so od nje neodvisni. Nato pa je pravosodni minister izdal odredbo, da bodo vsi duhovniki, ki se ne bi hoteli pokoravati državni oblasti, izgnani iz dežele.

Konec države Mehike. Iz Washingtona poročajo 7. t. m., da je predsednik severoameriških Združenih držav Taft podpisal proglas, da se priklapi zdaj samostojna država Nova Mehika kot sedeminštrideseta država v okvir Zedinjenih držav.

Beleške.

Značilno! Poročali smo že o nedavno v Ljubljani umrlem Ivanu Fabjančiču, ki je Ciril-Methodovi družbi zapustil vse svoje premoženje. Bil je preprost človek, in — kakor se splošno trdi — veren. Vsako jutro je šel k maši, vse verske dolžnosti je vestno izpolnjeval. In ta mož je zapisal v svoji oporoki med drugim sledeče: „Vse te zapuščenost in darila za reveže po c. kr. sodniških okrajih in občinah prosi zapustnik in priporoča, da te darila dotični občinski odbor ali občinski moške po svoji vesti med reveže razdelijo, takoj vse po sprejemu denarja. Nikakor pa ne

dovoljuje in dopušča zapustnik Ivan Fabjančič, da bi ta denarna darila od revežev kakemu duhovniku se izročila in zaupala, ali da bi ga iz farovžev župniki delili. To bi bilo v nevarnosti, da bi potem mogoče liberalni in demokratski berači bili prikrajšani ali celo nič ne dobili.“ Te besede je zapisal star mož, ki je že mislil na ločitev s sveta. V takih trenutkih je človek pač že umorjen in gleda brez predsodkov in hladno prevdarnostjo na ljudi. Fabjančič je 3 mesece po sestavi oporoke umrl. Kratko pred smrtjo je tore, a polno zavestjo zapisal težko obsodbo duhovščine v trenutku, ko mu je smrt gledala takorekoč že čez ramo. Niti za reveže namenjenega denarja ni zaupal v razdelitev duhovščini. To je tako težka obsodba, da bi morala dohovščino zaboleti, vsaj oni del duhovščine, ki še količkaj pošteno čuti in misli. „Vera peša“ — kričijo politikujči duhovniki, a reči bi morali: „naš duhovniški ugled, ki smo si ga sami izpodkopali, peša od dne do dne“. Da, izginja zaupanje v duhovščino, ki danes žalibog ni več oznanjevalka vzvišenih Kristusovih nauk, ampak dekla moralno skrajno propadle politične stranke. Slučaj Fabjančič je v tem oziru preznačilen!

„Varčevanje“ štaj. dež. odbora. Klerikalno časopisje že ne vemo kolikokrat prežvekuje dejstvo, da je deželni odbor ti dve leti, kar traja obstrukcija, manj izdal in da se je tore na korist davkoplačevalcev na Spod. Štajerskem varčevalo. To je naravnost neumna in smešna trditev. Varčevalo se je res, a pred vsem na našo škodo. Ustavile so se za Spod. Štajer vse podpore, vse gradnje cest in vse regulacije rek in potokov. Ustavili so se doneski okrajem in občinam za ceste itd. Naši davkoplačevalci so zadnji dve leti skoro popolnoma zastoj plačevali deželne doklade. Kar je bilo razpoložljivega, so vse požrli Nemci. Tako je to „varčevanje“, ljubi „Slov. Gospodar“! Kmete se seveda lahko ima za norca — a pošteno to ni.

Kaj bo z deželnim zborom? Današnji graški listi vedo povedati, da se več ne računa na zvišanje deželnih doklad za 25—30%, ampak samo za 10%. Deželni zbor najbrž ne bo razpuščen, ker se nemški klerikalci temu močno upirajo, pač pa če se bo obstrukcija nadaljevala, zopet odgojen.

Za narodni sklad je poslal g. Juri Brinšek iz Chisholma v Ameriki K 378. Čast vrlemu zavodnemu rojaku v tujini in hvala!

Iz politične službe. Namestniška koncipista dr. Pavel Terlav in dr. R. pl. Steeb v Brezicah sta imenovana za okrajna komisarja.

Poročili se je dne 6. t. m. odvetniški kandidat g. dr. Ivan Zabukovšek z gđico Anico Zarnikovo v Dolu pri Ljubljani.

50 hektolitrov dobrega vina iz ljutomerskih goric je po zmerni ceni na prodaj. Pojasnila daje naše uredništvo.

Celjski okraj.

V St. Jurju ob j. ž. se je v soboto 7. t. m. ob 3. uri popoldne pri g. Adam Kinclu vršil iz trga in okolice lepo obiskan shod narodne stranke. Predsedoval mu je g. Blaž Urleb. Deželni poslanec dr. Vek. Kukovec je v daljšem govoru slikal dogodke v deželnem zboru, pojasnjeval postopanje narodne stranke, ki si je ostala vedno

dosledna, pojasnjeval škodo, ki jo trpimo valed klerikalne obstrukcije in položil račun o svojih korakih v deželnem zboru. Zborovalci so njegovo poročilo z zadovoljstvom in navdušenjem vzeli na znanje in mu izrekli soglasno zaupnico. Govorili so še g. Čulek, Uršič in drugi. Sprejela se je rezolucija, ki odobrava postopanje narodne stranke in zahteva redno delo v deželnem zboru.

Na Vranskem se je v nedeljo 7. t. m. ob 3. uri pop. pri g. Iv. Brinovcu vršil javen shod narodne stranke, da se njeni pristaši izjavijo, kako stališče zavzemajo glede deželnega zbora. Tudi na tem shodu je govoril deželni poslanec dr. Vek. Kukovec o dogodkih v deželnem zboru. Shodu, ki je bil mnogobrojno obiskan ne le iz vranskega trga, kateri spada v dr. Kukovec volilni okraj, ampak tudi iz okolice in sosednih far, je predsedoval vpokojeni g. nadučitelj Simon Meglič. Po debati, katere se je udeležil g. učitelj Jakše itd., se je sklenila rezolucija, v kateri volilci zahtevajo redno delo deželnega zbora in izrekajo poslancu dr. V. Kukovcu popolno zaupanje. Dr. Kukovec se je — kakor tudi v St. Jurju — svojim volilcem za izkazano zaupanje zahvalil, izjavil pa je tudi, da bo pri prihodnjih deželnozbofskih volitvah kandidiral tudi v kakem kmečkem volilnem okraju, ker bo treba narodni stranki napeti vse sile, da si osvoji nekaj kmečkih volilnih okrajev. Trenutek je ugodnejši ko kedaj, ker so klerikalni poslanci pokazali, da so za stvarno, resno delo nesposobni. Čimbolj zmanjšamo število klerikalnih mandatov, tem več garancije bo za uspešno zastopanje naših narodnih in gospodarskih interesov v deželnem zboru.

Slovensko gledališče v Celju. V nedeljo 14. t. m. ob 1/25. uri pop. priredi naše dramatično društvo v celjskem „Narodnem domu“ zopet predstavo in sicer tokrat komedijo „Lokalna železnica“.

Celje. Minuli četrtek po noči je tukaj umrl po daljši hudi bolezni vrli narodni trgovec g. Karol Vanič, star 54 let. Mož je bil vsled svoje ljudomilosti jako priljubljen, kar je pokazal tudi lep pogreb v soboto popoldne. Rodbini naše sožalje! Blagi pokojnik pa naj v miru počiva!

Ustanovni občni zbor „Naprednega gospodarskega in političnega društva za Škofjovos, Smartno, Novacerkev itd.“ se vrši dne 2. febr. t. l. v Škofjivasi v gostilni g. Canka, na kar naprednjake teh občin že danes opozarjamo.

Iz Mozirja. Gornjegrajski okrajni zastop je v svoji glavni seji dne 27. dec. 1911 sklenil z veliko večino glavov sledečo rezolucijo: „Vsi štajerski deželni poslanci se pozivajo, naj omogočijo delazmožnost deželnega zbora, da ne bode gornjegrajski okraj imel še naprej gmotne škode (dozdaj približno 7000 K, ker se deželna podpora ne izplača že več let).“ — Radovedni smo, kaj poreče k temu sklepu skozinzkov gospodarske korporacije g. poslanec dr. Verstovšek!

Iz Celja. Piše se nam: Tukajšnjim rajhsbindlarjem je železniška godba silno na potu. Zato so začeli zdaj z vso silo proti njej delati. Na Silvestrovo bi bila imela godba igrati. A gospodje rajhsbindlarji so vplivali na amtsvorštanda Ambroschitz, da je to prepovedal. Rajhsbindlarski obman in Golob javno govorita, da mora železničarska godba zaspiti. Verjamemo, da bi raznim nemškim petelinom to prav ljubo bilo. A povemo

LISTEK.

Pisma Komarovega Mihaleka s Hüde lükje, (zaj f Tripolitanciji).

Lübi gospodje tan pr narodnen listi!

Pčista gvišno ste že hüdi, ka Van tü doj z Afrike nič ne pišen, kak pa kaj f Tripolitanciji vojsko delajo, pa ka van nesen k novemi leti nič vošča. Pa vete kak rat bi Van pisa, pa pr moj veri, ka nesen moga. Vete, dve reči sta toga krivi! Toti hotel kak man jas notri kvanter se piše pr grobjajnskoj kameli, pa bi se praf za praf moga pisati pr grobjajnskoj buhi, da kamele najč ene nesen vida f celen hoteli, buh pa teko, pa tak hüdi, ka so me zobjele tak, ka sen še zaj fčista slap ka komer no komer perot držin pa pišen. To van je hante en zrok, drugi pa je toti, ka nesmo tinte meli, da je ena türška krügla razbila tisti lagvič kak je bila notri tinta shrajena, tercijskih bab tü nega, ka bi eno sprešali, te pa smo pač mogli čakati, ka so v vojski enega zamorca zaklali, (zamorci so tüdi črni, ne samo bratofske babe) ka te zaj ž jekovoj krvoj pišejo. Pčera so ga zaklali, gnes pa Van že pišen!

Vete, kaj se mi tü najbolj dopadne?

Košta je tü zapstojn. Gda sen lačen, gren samo tan links s Tripolitancije, pa na pravo naravnost napre f tisto šumo kak datli pa fige rasejo, pa naven glav v lüft, pa začnen kviški dugi nos pa jezik kazati. Goreh na drevji je puno opic, tote to svadi pa začnejo s same jeze trgati po drevji fige pa datle, pa jih v mene lüčati, jas pa si spoder punin želodec pa žepe, kda pa man zadosti, pa marš domu. Tak se Van petkrat na den zapstojn najen, ka sen napeti kak žaba. Krvava

škoda ka je ne Beč v Afriki, te se Brenčiči nebi trebalo ot samega lüka živeti! Peš hoditi pa Van tü tüdi nič ne treba, da je tü fse puno oslof, pa ne takših, kak so met lotmerškimi nemškutari, pač pa pravih oslof z vühami pa repon pa za jahati. Samo gda jašen jas afrikajnsarske osle, te se zmiron spotin na lotmerškega rihtara, ki jaše lotmerške osle; naši afrikajnsarski osli so strašno hüdi pa enega na enok dol vržejo, lotmerški osli pa so tak veki osli, ka rihtara pa še jegovo elektriko pres ka bi muksnoli soboj vlačijo, pa ne enega, pa ne drugega doj ne vržejo.

Pa kan Van to razlaga, Vi bi fčista gvišno radi kaj ot vojske čüli.

Pčera blo ravno eno grozno klajé. Türški pa taljajnski general sta ovi den v enen kafehausi vekega dureka špilala, te pa je nareda Türk Taljana trikrat za dureka, to pa je Taljana tak svadilo, ka je na fčera vjütro napoveda Türki vojsko. Jas sen si šteja toto reč malo oglednóti, pa sen ša na laško stran gledat! Gda sen kcoj priša, te so se Taljani s pečenimi ufačkami pa polentoj ravno tak na veko zalagali, kak lani v lotmerki na elektriš panketi opčinski šribar.

Kda so bli siti, te se Van je ali začelo! Najprle je pita taljajnski general türškega, če je že perajt, toti pa se je nazaj zadrja, naj še frtal vüre počaka, ka ma on katar pa je robec doma pozaba, pa ka de si samo domo po jega skoča. Taljan je resen čaka, gda pa se je za frtal vüre türški general met svojimi soldaki na veko fsekna, te pa se je začelo. Najpret so strelali s kanonil Pr moj düši, to so Van naši možnari ena figa prta taljajnskin kanonon. Pokalo je tak, ka sen si moga na vüha sesti ka nesen teko čüja, krüggle pa so frčale tak, ka sen si moga marelo otpreti, ka neso že ravno name kapale. Zaj sen vida prvokrat, zake so sploh freteranari na sveti, pa zake jih v vojski nücajo. Kak se Van je vojska začela, te Van je postava laški general na fsakšo

stran fsakšega kanona osen freteranarof, te gda pa so začeli s kanona strelati, te pa so mogli freteranari lepo na pefel na kanon plüvati, ka je kanon ne preveč vroči grata pa poča. Gda pa so z enega kanona dvajstikrat fstrelili, te pa so pograbili soldaki najtovekšo šaržo ot freteranarof, pa so jemi omotali okoli glave bato, ga prjeli za noge, ga fteknoli v kanon, pa pucali ž jin kanon tak dugo, dokič se je ne sveta ot znotrah kak špeh v lehterni. Kak sen tak to kcoj gleda, so mi začele teči veke skazé, da sen se spota kak bi meja ti predji ot lotmerških freteranarof gospot Čeh shrdani nos, če bi bila v Afstriji vojska.

Gda so spostrelali s kanonof fse krüggle, te pa še so pobrali po jivah fse tikvi pa še tiste f kanone znabili pa spostrelali, tak so van gratali hicni toti Lahi.

Gda je tüdi tikvi ne več bilo, te pa je priša pefel: »Panjanet auf pa forberc marš«, pa s pükšami na Türke. Taljajnski soldaki so začeli hüskati pa peti tisto lepo:

Tan za türškin gričon
Tan je dost' fantičof,
se za nas vojsküjejo,
se za nas bojüjejo.
Prvi je pres roke,
drügi je pres noge.
Tretji v rokah glavó drži,
Šrti pa pres nog biži.

Türki pa tüdi neso rok križon držali, pa so poslali naprej svoje janičare (vete takše soldake, kak so že pret 300 leti pri nas ropali!) Janičari pa so začeli popevati:

Regiment po cesti gre, ju-hu!
Dosti Türkof polek je, ju-hu!
Pa fse Türke strašajnski strah ma,
da je ne polek Henikmana Maksina. Ju-hu!

obmano, Golobu in dr. Ambroschitzu na ušesa: Vaši napori so zaman. Naša godba je od dne do dne močnejša, pri vaši rajshbindlarski podružnici pa število članov vsak dan manjše, in če še gosпода Graf in Golob tako ogenj in žveplo bljuvata. Kaj mislite, da se bode železničarji res dali od Vas za norca imeti?!

Stara sablja.

Dijaški kuhinji v Celju sta darovala mesto venca na grob pok. g. Karlu Vaniču, trgovcu v Celju: g. dr. Janko Sernec, zdravnik v Celju, 15 K in g. Mat. Suhač, c. kr. profesor v Celju, 10 K. Iskrena hvala!

Iz Celja. Za prvo zasedanje porotnega sodišča je imenovan predsednikom dvorni svetnik dr. Maks Bouvier, namestnikoma pa Franc Garzarolli in dr. Roschanz.

V Hrastniku je stopil v pokoj po 40letnem službovanju ravnatelj kemične tovarne Diermayr.

Iz Vranskega. Pretekli teden sta se pripeljala v trg s Krašovicem iz Št. Jurja tamošnja učitelja Košir in Senica. Ko jima je okoli pol 10. ure zvečer prišel voznik v gostilniško sobo pri Košenini praviti, da je voz naprežen, je med tem časom hudobna roka odpeljala konja z vozom vred v kakih 10 minut za trgov se nahajajoč kamnolom, obrnila tam koleselj, odela konja ter jo odkorila. Konja so našli še le drugo jutro vsega premrzlega. Nekdo je hotel napraviti šalo, ki pa ni več šala. Orožnikom, ki so pridno na delu, se bo nemala posrečilo izslediti „šaljivca“.

Občinske volitve v Kokarjih je vlada v vseh 3 razredih razveljavila.

Polzela. Pri tukajšni klerikalni posojilnici se je prišlo na sled velikim škandalom. Gre se za poneverjenje. Tajnik posojilnice Kunst, organist in ob enem glavni klerikalni agitator je izginil — pravijo da v Ameriko. V njegovih orgljarjskih poslih ga zastopa učitelj Loparnik. Hudomušni ljudje trdijo, da se bo Loparnik preselil sedaj v staro mežnarijo, ker se hoče baje popolnoma posvetiti orgljanju, zvonjenju, pisanju dopisov in popravkov za „Gospodarja“ in „Stražo“, kakor tudi gostilniškim šalam.

V Št. Petru na Medv. selu so se vršile 4. t. m. občinske volitve. Klerikalci so dobili 9, naprednjaki 3 mandate. V III. razredu so imeli klerikalci po 70, naprednjaki po 67, v II. klerikalci po 21, naprednjaki po 20 glasov (eden celo 24), v I. klerikalci po 14, naprednjaki po 11. Vkljub vsem naporom župnika Gomilšeka torej tako slab uspeh, in še ta postane nič, ker je vložen rekurz in bodo volitve na vsak način razveljavljene.

Vlom. V noči 4. t. m. je nekdo vlomil v trgovino g. Jož. Praznika v Kokarjih in je odnesel 350 K. Vlomilec si je v bližnji kovačnici „izposodil“ za vlom potrebno orodje.

Kalobje. Na Novega leta je bil naš župnik neprijetno iznenaden. Ko je hotel pogledati, koliko so pobožni verniki nanosili v cerkveno pušico, jo je našel oropano, prazno z odtrgano ključavnico.

Nova Štifta. Naši dopisi so župniku Fermetu kar sapa zaprli. Ko si na stvarne dopise ne upa lagati, predbaciva „Narodnemu Listu“, da laže. To je staro in skrhano orožje klerikalcev, ki pri pametnih ljudeh nič več ne vleče. Zagotovimo ga, da so naši župnikovi kimovci stokrat bolj potrebni pameti, katero želi naprednjakom. Zakaj ne ovržete naših trditev? Kdo laže?

Gda so Lahi zaglednoli türške janičare, te pa so se spotili tiste lepe prislovce gi se je v lotmerki nibeden Slovenec neče držati: »Sfoji k sfojin«, pa so zagrabili kanone pot pazdiho, pa bežali k sfojim, tak kak to etan v lotmerki Henikmanof Maks pret Šnajdarovin Frančekon. Türki pa so jo navrli za Lahi, te pa gda so jih zahapili, so jih začeli klati tak kak stari Dijak op fašenki lotmerškiin pürgaron svinje. Taljajnskemi generali se je toto klanje nazadjo že prehempasto vidlo, pa se je začēja dreti nat türškin generalon: »Orka di kleštra, paj nah daj pa henjaj, vači do mi tvoji fse soldake spoklali. Porko di bako, s čen pa še ma te drugokrat vojsko mela!« Pa tūdi resen! Rečen Van ka še takšega klanja svoje žive dni nesen vida. Gda lotmerške nemške puce buhe kolejo je to fse skup nič prtī tōmī! Pet šritof pret meno j je otseka en Türk enemi Taljani na en šnit glavo, toti pa je z otsekanoj glavoj kak veverca potegna pūško z rame, fteknā v lauf patrōn, namera na Türka, pa ga fstrela ravno v srce pre: »kapiši taljano! Če že moren jas hin biti, pa še ti bodi«. Tak so van bili divji! Te pa je le ali fteknā türški general dva prsta v vūsta, pa za-fučka, te pa so se Türki nazaj obrnoli, pa šli domo.

Jas pa sen si zmislā, ka je zaj najlepša prilika ka si oglednen, kak je ali resen lotmerški Brūnčič türške mandure zašōštra; peš se mi je vnožalo iti, te pa sen naprosa Taljane ka so me nabili v en kanon pa fstrelili; te pa sen van frča po lūfti ta kak dohtar Picek to etan s Štraserove krčme v lotmerki pa sen padna türškemi generali ravno pot nogē. Türški general si je ravno popeva na ves glas tisto lepo popefko gi jo je napisa moj prjatel Skūhalof Petrek v lotmerki: »Ste vidli Taljona, ha-ha ha«; jas sen enčas gleda Türka kak norc otkot on zna Skūhalove popefke,

Brežiški okraj.

Shod narodne stranke v Župeleveh v soboto 6. tm. ob 3. uri pop. v prostorih g. Miška Janežiča je bil lep ne le po udeležbi, ampak tudi po živahnosti, po zanimanju zborovalcev, ki so prišli iz bizeljske in kapelske fare, za obravnane predmete. Predsedoval je shodu gosp. Jos. Premelč, veleposestnik iz Kapel. Govoril je najprej g. dr. Stiker iz Brežic, ki je navajal vzroke, kateri so dali povod obstrukciji, ter razlagal svoječasni sklep narodne stranke, da hoče obstrukcijo podpirati. Nato je urednik gosp. Lešničar iz Celja utemeljeval sedajni sklep izvrševalnega odbora narodne stranke proti obstrukciji. Orisal je gospodarsko bežo, izostale gradnje cest, regulacije potokov, zadevo bolnišnic ter konečno govoril o važnosti kmetijske družbe. V debati so se oglasili gg. Jože Janežič iz Starevasi, ki je razpravljal o pomenu kmetijske družbe kot stanovske kmečke organizacije, ter o istem predmetu g. nadučitelj Skalovnik; glede zadev v okrajnem pomožnem odboru je razpravljal dr. Stiker, osobito glede pomanjkanja koruze v brežiškem okraju, nakar so se tozadevno storili potrebni sklepi. Posestnik Pšeničnik si je želel pol-dnevni pouk, nakar mu je g. učitelj Okorn po-jasnil, da si učitelji sami želijo nerazdeljeni šolski pouk, ki se tudi da doseči. Nadučitelj g. Pečnik iz Kapel je še izvajal glede učiteljskih plač, ter utemeljil zahtevo učiteljev, da naj šolska bremena prevzame država. Sprejela se je resolucija za redno delo deželnega zbora.

Iz Kapel. Do letos še ni bilo slišati, da bi imela peč toliko moč, da bi mogla odpustiti največje grehe; tako je bil v adventnem času pri nas v Kapelah največji greh čitanje „Nar. Lista“. Oprostite, gospod župnik, saj mi tako dobro vemo, da Vam je „Nar. List“ trn v peti; ni Vam treba tega zmiraj pripovedovati. Pustite „Nar. List“ pri miru saj v spovednici, ker ona je postavljena za odpustanje grehov in delitev sv. odveze, ne pa za bujskanje proti „Nar. Listu“. Pri nas akoravno je bilo slabo leto, smo si preskrbeli toliko drv, da nam ni treba z „Nar. Listom“ kuriti, akoravno ste rekli nekemu naprednemu fantu, ko je rekel, da „Nar. Lista“ ne opusti, naj ga, ko ga prečita, takoj vrže v peč, naj ga ne da drugim v hiši brati, posebno pa otrokom ne, češ, da jim z „Nar. Listom“ daje pohujšanje in slabe vzgled. To je seveda grda laž! Kajti „Narodni List“ še nobene-ga človeka ni pohujšal. Pri nas je „Nar. List“ ljudstvu v pouk in zabavo, za kurjavo pa drva.

Iz Podčetrčka poročajo: Na Staro leto je zgorelo domovje posestnika Smrekarja v Imenem. Ogenj je nastal vsled slabega dimnika. Živino so rešili. Škoda je za posestnika tem občutljivejša, ker je bil zavarovan le za nizko vsoto.

Maščevanje zavrženega ljubimca! Ko je 3. t. m. posestnikova hči Marija Suštarč v Rajhenštajnu pri Kozjem zvečer šla iz hiše v drvarnico po drva, je nekdo iz revolverja nanjo streljal in jo zadel v hrbet. Ranjeno dekle so prepeljali v krško bolnišnico. Storičca v temi niso mogli spoznati, vendar slutijo, da je dejanje storil neki fant, katerega ljubezen je dekle pred kratkim zavrnilo.

Buče. Strašna čast nas je zadela 31. dec. Pomislite, g. namestnik dež. glavarja in dež. poslanec dr. Jankovič so prišli k nam. G. župnik Kranjc so nam zjutraj s prižnice slovesno

oznanili shod. Šli smo torej in poslušali. Rečem Vam, takih plitvosti, takih psov in takega zabavljanja že dolgo nisem čul, kakor ta dan iz ust „dike“ naše, dež. glavarja namestnika dr. Jankoviča. Gospodine, na tak način se pridobijo morda kake nemisleče ženske, ne pa možje lastnega prepričanja. Iz dr. Jankovičevih ust je bruhal napad z napadom na pol. nasprotnike. Narodna stranka se je prodala Nemcem, učiteljstvo ne zasluži zvišanja plač; kmet naj rajši da ta denar za tobak itd. itd. Res silno „stvarno!“ Da ga ni sram! Doslej smo vsaj dr. Jankoviča še smatrali za politično resnega človeka, odslej pa vemo, kaj imamo o njem misliti. H koncu je zabelil godljo še župnik Kranjc, ki je dejal, da kdor ima Gospodarja in Stražo, je pravi katoliški kristjan, vsi drugi pa brezverci in ateisti. Na tem shodu se je klerikalna stranka pokazala kot stranka najgrših političnih strasti, stranko hinavcev in stranko nasilstva. Ravno ta dan je nabujskani Bovhov hlapec Ant. Stukel napadel naprednega mladeniča. Ali ima Bovhova rodbina tega fanta res samo za napadanje? — Selski.

Ptujski okraj.

Shod pri Sv. Bolfenku nad Središčem v nedeljo 7. tm. pri Štef. Galicu se je obnesel prav lepo. Obširna soba je bila polna poslušalcev. Bilo je med njimi tudi nekaj klerikalcev, ki so mirno poslušali težke obtožbe, ki jih je dvigal urednik V. Spindler proti nepošteni klerikalni politiki in se tudi, dasi ponovno pozvani, niso oglasili, da bi ugovarjali. Shodu je predsedoval veleposestnik g. Tomažič z Vitana, zapisnikar je bil posestnik Jože Kolarič. V nad enournem govoru je urednik Spindler slikal dogedke glede deželnega zbora od l. 1909 naprej, slikal klerikalno nedosednost in gospodarske škode klerikalne obstrukcije. Po njegovem govoru se je razvila živahna debata o različnih vprašanjih, v katero so posegli kmetovalci Tomažič, Franc in Ciril Zabavnik, Kolarič, Reich itd. G. Tomažič je slikal škodo glede podpor vinogradnikom, dalje je obširno razpravljaj vprašanje živinskih ogledov; g. Kolarič je z ozirom na škodo, ki jo kmetje vsled klerikalne obstrukcije trpijo, pozival ljudstvo, naj končno začne spregledovati. G. Franc Zabavnik je razpravljaj vrašanje glede potrebe živinozdravnika v Središču in o za kmeta silno škodljivih predpisih glede prometa z živino. G. Ciril Zabavnik je slikal škodo, ki jo imajo oni, ki delajo nove vzorne hleve, ker ne dobijo deželnih podpor. G. Reich je pa slikal temne strani sedajne uredbe bolniških blagajn za obrtnike na deželi. Soglasno, brez ugovora se je sprejela resolucija glede obstrukcije v deželnem zboru. Nadalje pa so se sklenili še sledeči sklepi: »Zborovalci zahtevajo, da se čimprej nastavi v Središču živinozdravnik ali vsaj v vseh živinozdravskih poslih izveden živinozdravski pomočnik. Dalje se naj potrebno ukrene, da bodo kot živinski ogledi nastavljeni ljudje, ki so v tem poslu izučeni in ki bodo za svoja dejanja tudi lahko odgovorni.« — Končno se je izreklo vodstvu narodne stranke in njenemu deželnemu poslancu dr. V. Kukovcu popolno zaupanje, na kar je predsednik med živjoklici zborovalcev zaključil lepo uspeli, živahni shod.

Iz Središča. Naš „Sokol“ lepo napreduje. Ima dozdej 80 članov, med temi 36 izvršajocih, t. j. takih, ki redno zahajajo k telovadbi. Upamo,

molte, tak kak se fsakši den po cirkvah tak lepo moli: »Küge, lakote, vojske, pa tak norih lūdi, kak so poslanci kmečke zveze, nas vari o Gospot!«

Za gnes de van venda zadosti! F Tripolitanciji še mo en čas osta, da se mi tū grozno dopadne! Najbole pa puce! Rečen van, Lina pa Frida se van lahko pret zamorkami skrijeta!

Čeglih je že malo pozno, pa nič ne škodi, saj so že rajni Slomšek nekda zapisali, ka še za sto let fse praf pride, te pa jas tūdi komer gnes vošin Van pa fsen, ki do toto mojo pismo šteli, veselo pa debelo novo leto, lotmerškiin pürgaron pa še praf posebno, ka bi tūdi v toten noven leti jhova elektriš lūč ravnotak za vraga bila kak dozday!

Zaj sen še se ravno spotal Vete kaj me najbole boli? Doma zaj k fašenki fsi kolejo pa kolinijo, pa žlopkajo v sebe koline pa godlo, tak ka gospot Klopek zaj pa venda same betežne želoce vračijo, jas pa tū v Afriki fsega toga neman, pa moren trpeti pa gledati, kak te sakrmenske buhe želodec boli, ka se fsakši den moje krvi znažerejo.

Če mate kaj ūberžnih kolin pa godle, pa mi pošlite sen v Afriko ge eno pol koline, pa v enen piskriči malo godle! Toga vas mīlo prosi

Vaš

Jl Komaro de Mihali
dela Hūda di lūkja.

(To je zaj f Tripolitanciji mojo ime po lašken obrjeno, ka bole kūnštno vūn vidi. Znote, laški sen se van že tak navūča, kan se veda v lotmerki po lašken dreti, gda do mi gospot Varda zobe pipali.)

Ljubljanske kreditne banke podružnica Celje

sprejema **vloge** na vložne knji-
žice in jih obrestuje po
od dne vloge do dne dviga brez
vsacega odbitka. — **Rentni**
davek plačuje banka iz svojega.

28 52-2

41 0
4 2 0

da bo zanimanje za „Sokola“ ostalo na tej višini in da se bodo vrli „Sokoli“ tudi zanesljivi v polni meri zavedali svojih vzvišenih nalog. Naprej!

Sv. Bolfenk pri Središču. Pri občinskih volitvah na Vitanu so dobili klerikalci 10, naprednja i 2 odbornika. Miklavševski kaplan Stuhec in središki Kranjc sta si krepko brusila pete. Proti volitvam, pri katerih se je zgodilo mnogo nepostavnosti, je vložen priziv. — Danes v četrtek 11. t. m. se vršijo volitve v Vodranjih.

Sv. Bolfenk pri Središču. Po nedeljskem shodu narodne stranke je v gostilni g. Jak. Zabavnik v Jastrebih gđna Veronika Kolarič v veselju družbi nabrala 7 K 54 vin. za našo novo požarno brambo. Hvala vrli mladenki!

Trstenik. Ivanjkovski klerikalci so postali zadnji čas strašno ošabni in napeti. Domišljajejo si v svoji brezmejni prevzetosti, da je celo njih denar več vreden, kakor drug. Potrebno je, da se porežejo peruti Jerebič in vsakemu takemu „fliču“.

Spoštuj očeta in mater! 34 letni posestnik Ladič v Pobrežju pri Ptujju je v prepiru udaril očeta s sekiro. Sodišče mu je prisodilo en mesec ječe.

Žetale. Tu smo imeli 8. t. m. zjutraj strašen vihar, ki je oškodoval mnogo streh. — Tukaj so otroci skoro pri vsaki hiši bolni. — Zima je dozdaj praj dobra, kdo ve, kakšne bo imela posledice.

Konjiški okraj.

Iz Konjle poročajo: Dne 2. januarja je padel nekoliko vinjen blapec Mihael Pevec v Ločah tako nesrečno z lestve na škodju, da je z glavo priletel na nek kamen in bil za nekaj minut mrtev.

Slovenjegraški okraj.

Iz Šoštanja. Šoštanjsko grajščino je kupil s posestvom vred neki zasebnik Lang iz Gradca.

Na Pernicah — obmejna občina v marnberškem okraju — so bile pred Božičem občinske volitve, kakršnih ta občina še nikoli ni videla. Volitve so se adeležili vsi volilci razun treh. Slovenci so hoteli vreči nemškutarskega župana, ki je zlezal pred tremi leti vsled brezbriznosti Slovencev na županski stoček ter hotel Perničane osrečiti z nemško šolo in podružnico „Südmarke“. Tako so mu menda svetovali gospodje na Muti in v Marnbergu, a se mu ni posrečilo ne eno ne drugo. Mutčani pa so hoteli obdržati svojega zvestega sluga na vsak način. Ker je bil sam župan predsednik volilne komisije in mu je šlo za kožo, zato je delal nepostavnosti sebi v korist in Slovencev v škodo. Za Nemce so veljala vsa pooblastila, četudi so bila večinoma prigoljufana, za Slovence pa niso veljala, ker so bila slovenska in pravilna. Tako se je zgodilo, da so nasprotniki zmagali v II. razredu z enim glasom večine. V prvem so pa zmagali Slovenci. Proti volitvam se je vložil rekurz in morajo biti ovržene. — O goljufijah in sleparijah, ki so jih počenjali nasprotniki pri tej priliki, danes nočemo govoriti. Le toliko povemo, da bodo dotičniki drugje dajali odgovor za vse nepostavnosti in bomo skrbeli, da se bodo navadili spoštovati tudi na Pernicah cesarske postave, pa če so še tako „imenitni“ gospodje.

V Vuzenici so bile spomladi občinske volitve, pri katerih so zmagali Slovenci, propadel pa je bil ruizar Ladenik, ki je sedaj prvi „nemški“ mož v Vuzenici. Zato je vložil rekurz. Kakor vemo sedaj, so te volitve potrjene in ima Ladenik eno blamažo več. Sicer pa mu to menda ne stori dosti, ker se je v zadnjem času menda že tako privadil blamaž, kakor svojih dolgov, kakor pravijo ljudje.

V Razborju pri Slovenjgradu so se zgodile ravno za božične praznike čudne stvari. Tam pase danes neki Lavrenko, ki je človek kaj čudnih manir. Ako se napije, nimamo nič proti temu; pač pa nganja ta gospod v pijanosti take stvari, ki niso v čast ne njemu, ne naši fari. Za praznike je dal ukleniti svojega organista in mežnarja ter ga zapreti, samo zaradi tega, ker ga je v svoji pijanosti obdolžil, da mu je on pokradel oves, seno in prerezal vrat zadržnemu kostranu. Koliko je na tem resnice, bode pokazala sodnijska razprava. Večina ljudstva ima raje organista nego žopnika — in to jezi možakarja.

Darujte za „Nar. sklad“!

Mariborski okraj.

Iz Krasine pri Studencih. Županom naše občine je izvoljen vrli narodnjak Anton Turin po dom. Slatušek. Ker je naročnik „Nar. Lista“ ter somišljenik „Narodne stranke“, so delali nekateri proti njegovi izvolitvi, a ni nič pomagalo. Zmagala je večina. Ob tej priliki je dobil tudi župnik iz ust preprostega kmeta odgovor, kakoršnega si je zaslužil po vsej pravici. Volilec.

V nedeljo, dne 21. januarja v Nar. dom na veliko predpusno veselico „Kmečki ples“ v prid Ciril-Metodovi družbi.

Društvene in druge prireditve.

Občni zbor „Slov. delavskega podpornega društva v Celju“ se vrši v soboto 13. tm. Poleg običajnega je tudi sprememba pravil na dnevnem redu. Važno za člane kakor za nečlane!

Bočna pri Gornjemgradu. Takajšnje „Kmetijsko bralno društvo“ je imelo svoj letni občni zbor dne 26. decembra 1911 v prostorih stare šole v Bočni. Društveni načelnik je v pozdravnem govoru slikal pomen kmetijskega stanu in povdarjal potrebo, da se kmetijstvo čimdalje bolj dviga in napreduje; kmetijski stan pa vsestransko izobrazuje. Nato je razpravljaj tajnik o delovanju, blagajnik pa o gmotnem stanju bralnega društva; v letu 1911 je imelo društvo 22881 K dohodkov ter 5619 K stroškov, torej za leto 1912 preostanka 17262 K. Društveni inventar vsebuje 1 mlatilnico za žito (to se bo prodalo), 1 zbiralnico za žito, 1 brano za travnike, 2 velika svedra za vodnjake, 1 mrežo za pesek in 1 trtno brizgalnico; društvena knjižnica pa šteje letos 123 zvezkov in več letnikov kmet. strokovnih časopisov. — Stari odbor se je izvolil ednoglasno še znanprej in sicer: načelnik: g. Jos. Bizjak, nadučitelj; tajnik: g. Fr. Štiglic, trgovec; blagajnik: g. Fr. Miklavc, kolar; oskrbnik: g. Iv. Žmavec. Namestniki so pa gg. posestniki: Štiglic Jos., Marovt Ant., Tevž Ant. in Levar Ant.

V Bočni pri Gornjem gradu priredi domača požarna bramba na letošnjo predpusno nedeljo zvečer veliko maškerado; podrobnosti o tej veselici se bodo objavile pravočasno. Sosednja gasilna in druga narodna društva se lepó prosí, da se blagovolijo ozirati na to prireditev! Ivan Pevec, načelnik.

Slovensko trgovsko in obrtno društvo v Mariboru priredi dne 1. svečana v veliki dvorani „Narodnega doma“ „Trgovski venček“. Ker bodo ta ples edina večja prireditve v predpustu, opozarjamo že sedaj slavno občinstvo, da vsaj to prireditev obišče. Toaleti je prosta. Vabila se bodo v kratkem razposlala.

Iz Središča. Redni občni zbor bralnega društva „Edinost“ se je vršil dne 6. januarja t. l. v društveni sobi v gostilni Horvat. Po pozdravnem g. predsednika Fr. Lukačiča prečita društveni tajnik letno poročilo, katero se vzame z odobrenjem na znanje. Po poročilu blagajnika je imelo društvo preteklo leto 72 K prebitka. Ker dosežanji g. predsednik ni hotel več svojega mandata sprejeti, se je enoglasno i volil g. Anton Plepalec predsednikom in gospodje: Franc Lukačič, pos., Mat. Ivannša, pos., Srečko Dogša, usnar, Ljud. Muzek, učit., Srečko Horvat, pos. in Mat. Veselko, pos., odbornikom. V odbor knjižnice sta izvoljena gg. Mat. Veselko in Ernest Munda. Za tekoče leto se naročijo sledeči časniki: Slov. Narod, Narodni List, Sloga, Ilustrovani tednik, Naše pravice, Kmetovalec, Gospodarski Glasnik in Slovenski Sokol. Društvo bo slavilo letos 30 letnico svojega obstanka. Vse one, kateri hočejo na novo pristopiti, naj se prijavijo dne 21. jan. med 1. in 2. uro popoldan v knjižnici na rotovžu.

Naša narodna obramba.

Družba sv. Cirila in Metoda je imela v mesec decembru 28.213 K 38 v rednih in 3.780 K 98 v izrednih dohodkov ter 15.347 K 64 v rednih in 12.210 K 51 v izrednih izdatkov, torej 4.436 K 21 v prebitku.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v St. Pavlu pri Prebodu ima svoj občni zbor za leto 1912 dne 28. januarja 1912 pri Frančku v St. Pavlu z navadnim dnevnim redom: 1. Rozdrav prvomestnika. 2. Govor g. Prekoršeka iz

Celja. 3. Prejemanje novih članov letnikov in podpornikov. 4. Račun preteklega leta 1911. 5. Volitev novega odbora. 6. Nasveti. — K mnogobrojnemu obisku vabi odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Andrej Oset za kupone Tolstovrške kisle vode, katere mu je poslala celjska C. M. podružnica, ki jih je prejela od trgovca g. Ravnikarja 11 K, za drugih 20 kuponov je poslal 4 K.

Iz Dola. Gosp. Anton Gnuš, nadučitelj na Dolu pri Hrastniku, je poslal družbi 3 K 78 v, katere je nabrala njegova hčerka na Silvestrov večer v gostilni g. Fr. Laznika od članov „Prostovoljnega društva na Dolu“.

Družbi sv. Cirila in Metoda se je poslalo iz 3 nabiralnikov v Boči pri Gornjem gradu 2344 K in sicer se je nabralo v gostilni gosp. Žmavca pd. Šek 17 K, v gostilni gosp. Strmška 271 K in v gostilni gosp. Parnata 373 K. — Na Štefanovo je nabrala v domači gostilni gđ. Micika Žmavec 445 K za družbo. — Občni zbor domače C. M. podružnice se bo vršil prihodnji mesec.

Mariborska moška Ciril-Metodova podružnica je poslala o novem letu v Ljubljano sledeče prispevke: Nar. davek (nabr. g. Majer) 12 K, nabiralnik v „Nar. domu“ 13 K, v Medenovi gostilni 3 K, nabrala gospica Tončka Reboljeva pri Silvestrovem večeru v „Nar. domu“ 37 K, darovala gostilničarka „Nar. doma“ gospica Vodenikova namesto novoletnih voščil 5 K, skupaj 70 K. — Obema gospicama prav prisična hvala!

Dpisi.

Globoko. Čudna so pota klerikalne previdnosti. Vsem nam je še globoko v spominu minula pomlad, ko so naš ljubi Miha hoteli pustiti župansko čast in kljub obč. volitvam, ki bi se imele izvršiti že meseca junija 1911, zasesti županski stoček. Mučila jih je baje neka zelo nevarna očesna bolezen. No, in naši modri očaki so jo hitro iztaknili. Kakor izsolani medicinci so urno preiskali nevarno (!) bolezen svojega predstojnika in še hitreje so pisali recept, na katerem je stalo: „Zvišanje plačila“. Čudno, a vendar hitro in sigurno je pomagalo to zdravilo. Očeta župana ni nič več skelelo po očesih in zopet so lahko zasedli klerikalnega županskega šimelca in jezдили dalje — ne mameč se za to, da je obrok za volitev minul že pred pol letom — le dalje in dalje. In sedaj tik pred volitvami se očka župan počutijo baje zopet zdravi in čili. Mnogokrat smo slišali že tega moža praviti, da za nobeno ceno več ne sprejme izvolitve; take bajke že dobro poznamo, ker se pojavljajo pred vsakimi volitvami. Prav dobro pa tudi vemo, kam pes taco moli. Nam je sicer vseeno, četudi postavite za župana tistega „Francelna“, ki zna dobro metle vezati; sramotno pa je vendar, da se mora globoška občina, ozir. vas, ki šteje mnogo zavednih tudi klerikalnih mož, ki tudi desetkrat prekašajo našega Miheta, kriviti pod zastarelo komando blatenskega debeluharja in njegovega Miha. Sicer pa je slišati, da tudi nekim mladim klerikalnim vzorom ta sverozapadna klika že davno preseda. Za danes dovolj, prihodnjič pa si dovolimo vpogled v delovanje teh mož za blagor občine, zlasti občinskih potov, ki so tako izvrstni, da so morali tudi neki nenarodnjaki vleči s kolci svoje konje iz blata.

Nova Štifta. Pri nas pravijo nekateri, da nas mislijo „gospod“ župnik Ferme zapustiti. Ne vemo, ali hoče vzbuditi usmiljenje pri „katoliških“ ženah, katere je zadnjič v „Slov. Gosp.“ na mile viže zagovarjal, da bi ga sli njihovi možje in ljubčki prosit, naj še ostane, ker so tak fest gospod. Kaj pa, če ga peče vest. Ako pomisli, koliko gorja, lažij in obrekovanj, preprirov in tožb je že povzročil pri nas, bi bilo najboljšje, da izgine od nas. Naj be uverjen, da se velika večina farmanov bo jokala — od veselja — tako, da bo Dreta po njegovem odhodu preplavila vse njegove grehe in hudobije.

Nova Štifta. Dne 31. dec. 1911 je prišel „Slov. Gospodar“ v dopisu od Nove Štife popisano „liberalno“ pošast, ki ima baje od laži in glodanja tako dolg jezik, da se opleta pet. Znani dopisnik naj pomisli, da ima on sam daljši jezik, kakor bi bil sestavljen iz vseh jezikov naših katoliških žensk, sicer bi ne mogel z njim oblizati — tudi najzadnji kotiček. In še le nos, ta je pravo čudo! Ta je tako dolg, da voha celo v vsako najsmrdljivejšo luknjo in nesnago v ženskih kikirah. Za počt!

Pri nakupu Kathreinerjeve

je paziti na to, da se dobi
tudi pravi izvorni zavoj
s sliko župnika Kneippa
kot varovalno znamko
in z imenom Kathreiner.
Veliko je malovrednih
posnemkov.

Kathreinerjeva
prinesla srečo v hišo.

Nova Štifta. V „Slov. Gospodarja“ toži župnik Ferme, da nekateri liberalci ne marajo poslušati njegovih duhovnih pridig o „kiklah“, katere takega „svetnika“ nič ne brigajo. Pri nas pa se povprašuje nekaj časa, ali je župnik ponočnjak ali policaj? V nedeljo dne 24. dec. 1911 je pridigoval, da je videl ob 10. uri po noči skozi okno, kako so neki ljudje kvartali. Ne vemo, stori li to kot ponočnjak ali kot policaj? Neč je tudi kukal skozi okno v neko krčmo in slučajno videl, kako sta se dva zasukala. Zdalj lahko razumemo, zakaj ga zjutraj nikoli ni v spovednico o pravem času, da ljudje morajo čakati pre in ure, ako hočejo opraviti svojo krščansko dolžnost. Potem se še nekateri čudijo, zakaj ne prihaja več toliko romarjev, kakor pri prejšnjem g. župniku, kar je cerkvi in nekaterim drugim donosalo lepe dohodke. Kdaj bi pa g. Ferme nadzoroval ljudi, kaj delajo po noči? Kdaj bi sestavljal lažnjive dopise za časopise o nadučitelju g. Kelen, ako ne po noči, ko ga po dnevi skoraj nikoli ni doma, posebno če so kake volitve. Spati pa menda tudi mora in k temu se mu zdi jutranji čas najbolj pripraven. O tej pripravnosti je pisal tudi ljubljanski škof v znani svoji „rudeči knjižici“. In nikdo ni večji oboževatelj in posnemovalec tega škofa nego g. Ferme.

Št. Lenart nad Laškim. Kakor navadno se zaključujejo ob Novem letu računi. Skrbni gospodarji skrbje za potrebna popravila. Pri nas v cerkvi pa stare, črvice klopi škriplajo in cvilijo: „Tonček in Naudek, usmilita se nas! — a zastoj. Je sicer o praznikih vabil Janez kukavice, pa menda ne na črve, kateri bi gotovo kukavici dišali. — Ja, pa kaj je treba klopi, največja skrb je gosp. župniku politika, posebno pa „Narodni List“; ta jih peče. Slišali so nekaj, da ga farani imajo, zato so rekli, ta mora z novim letom ven. Pa glej ga zlomka, namesto ven, še jih je le šest novih prišlo. Praviijo, da „Narodni List“ kmetu ne bo koristil. Korist kmetovo si pa razni ljudje na več načinov razlagajo. Početi, da bi siromak koroze kupil in župnikovim berihom dajal, seveda „Narodni List“ ne podpira.

Iz Ptuj. Kmetijska podružnica za ptujsko okolico ima v nedeljo dne 21. januarja t. l. dopoldne ob 9. uri v prostorih gospoda Zupaniča v Ptuj svoj prvi letošnji občni zbor po sledečem sporedu: 1. Poročilo predsednikovo, tajnikovo in blagajnikovo o delovanju podružnice v minulem letu. 2. Volitev dveh pregledovalcev radi pregleda računov. 3. Pobiranje udnine in sprejem novih ndov. 4. Odobrenje računov. 5. Volitev odposlan- cev k občenemu zboru c. kr. kmetijske družbe v Gradcu. 6. Določitev predlogov za občni zbor v Gradcu. 7. Razni predlogi in nasveti. Vse ude, kakor tudi neude, ki se za stvar zanimajo, vabimo k mnogoštevilni udeležbi. Da se izognemo sitno- stim, opozarjamo, da je glasom pravil vsak tudi za bodoče leto ud, in dolžan poravnati udnino, kdor se ni tri mesece pred novim letom odpo- vedal biti ud.

Iz Brežic. Mesto venca na grob pokojni gđe. Olgi Srebetovi v Brežicah so darovali za obnovo revnim šolarjem breške petrazrednice: Gg. J. Agreš 2 K; J. Boecio 2 K; Jos. Čepin 1 K; dr. Hrovat 10 K; Ivanetič 2 K; Klavžar 3 K; Levak 2 K; Neimenovan 2 K; Rehaček 5 K; Se- tinc 2 K; Sitter 15 K; dr. Stiker 2 K; Supan 2 K; dr. Schmiermaul 5 K; Schweiger 2 K; tvrčka Uršič Lipej 10 K; Umek 2 K in Vidmar 2 K. Tvrčka Uršič Lipej še povrh 50 K za nabavo obutve. Cenjenim darovalcem izreka se v imenu obdarovanih učencev presrečna hvala za darila.

Iz Polzele v Sav. dolini. (Javna zahvala.) Na dan nedolžnih otročičev je pri-

redila slovenska šola drugo slov. božičnico. Otroci so prav dobro uprizorili božično igro „Palčki“. po igri so se pa razdelili darovi vsem 260 otrokom, ubožnejšem obleka in druge potrebščine. Da smo pa toliko število otrok zamogli obdariti, k temu so nam pripomogli blagi rodoljubi s svojimi prispevki. Darovali so sledeči: Slav. okrajni odbor na Vranskem K 30, slav. klub naprednih akade- mikov v Celju K 25, g. dr. Vit. Červinka, zdrav- nik, Polzela K 20, ga. Babica Jakšetova, nabrala na Vranskem K 14, g. Franjo Roblek, veleposest- nik, Zalec K 10, g. Julij Zigan, trgovec, Polzela K 10 in v blagu za K 15, slav. posojilnica v Celju K 10, g. Peter Majdič, Celje K 10, č. g. Altene- der, župnik, Polzela K 6, slav. Koliška tovarna v Ljubljani v blagu za K 6, g. Ježovnik, notar, Vransko K 5, g. Korošec Drago, učitelj na Reki K 5 mesto venca na grob tovar. Rud. Vrablu, č. g. Leber, župnik v pok., Polzela K 4, gđe. in ga. Anica Petrovec in Milka Slokarjeva, Domžale K 4, g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik, Celje K 4, g. dr. Janko Serneč, zdravnik, Celje K 3, g. Ko- leuc Anton, trgovec, Celje K 3, slav. Vydruva tovarna, Praha K 2, g. Gril Juri, Vel. Val. Luče K 2, g. Kac Juri, pek., Polzela K 2, nabiralna pola g. učitelja Tušaka K 20; darovalci: gg. po po K 5:— Pauer Jos., trgovec, Plaskan, gostil., Vogrinec, kaplan vsi v Braslovčah; po K 1:— Vrankovič in Krasovic, tudi v Braslovčah, Ivan Kramar učitelj in Ivan Ravnihar, trgovec, oba v Celju, in Fr. Cajhen na Polzeli. — Vseh dohodkov skupaj je torej bilo 195 K, vseh stroškov pa 360 71 K. Torej primanjkljaj 165 71 K, ki se je pokrtil s preostankom iz lanskega leta. — Daro- vali so pa še v blagu: Slav. Žalska pivovarna sodček piva, g. Štefan Strašek, čevljar v Celju 6 parov prav močnih čevljev, g. Anton Naglič, trgovec, Mislinje, tudi zimske čevlje, gg. Josip in Toni Cizel, trgovca na Polzeli, blago, potem celjski trgovci: gg. R. Stermečki, Goričar & Leskošek in Prica & Kramer v blagu. Domače gospodinj: To- nova, Homotova, Brišekova in županova so pa darovale mleko in jajca za pecivo. — Hvala torej slehernemu darovalcu v denarju in blagu in vsem, ki so kaj pripomogli k tej prireditvi, po- sebno pa še vsej čislanej obitelji Repičevi, ki je pomagala pri igri, razdeljevanju daril in pekla brezplačno pecivo. Konečno se imamo zahvaliti še g. Andreju Školjo, šol. vodji v Trzišču na Kranj, ki nam je dal vse potrebno za uprizoritev „Palč- kov“ na razpolago. — Stotera hvala!

Iz Polzele. Našim zaščitnikom „najbolj- šega učitelja“ g. Loparnika priporočamo, da pre- čitajo pismo, ki ga je pisal ta „vzor mož“ 17. maja 1911., potem bodo pa znabiti spoznali, kak „značaj“ je ta gospod. Tudi g. Alojz Terlav, dež. poslanec, bi naj čital nekaj odstavkov iz tistega pisma, ki se tičejo njega in pa kandidata „fizo- lova“ G. „najboljši učitelj“ se bo tega pisma go- tovo spominjal in mogoče tudi lističa z dopisom o — neki posebni bolezni, — ki ga je pridejal. Če pa ne, mu pa lahko postrežemo z originalom.

Gubernanta.

Gornjegrajski okraj. Naš okrajni zas- top je imel dne 27. dec. glavno skupščino, ki je bila zelo burna. G. Anton Turnšek ml. iz Rečice se je vedel tako oblastno, kakor bi bil že načel- nik, kar menda še ne bode kmalu. Hotel je da i predloge kar sam na glasovanje, da so ga morali opozoriti, če ne vodi skupščine morda navzoči načelnik g. Šarb. Klerikalna zagrizenost ga še utegne zapeljati v politično propast. Želimo mu več stvarnosti, mirnosti in politične treznosti, potem zna javnosti še kdaj kaj koristiti.

Druga posebnost je bila, da je glavna skup- ščina črtala iz proračuna vsakoletno podporo za- sebnim ljudski šoli frančiškanov v Nazarjih po 200 K. Ta sklep je bil zelo pameten. Rečiška občina ima najmanj občinskih doklad izmed vseh občin gornjegrajskega okraja, namreč samo 40%, druge pa po 100%, 150% in še več. Zakaj bi pa Rečičani ne postavili javne šole v Nazarjih? Ako bi se nadalje dajala podpora Rečiški občini, potem bi moral dati okrajni zastop podporo za ljudske šole tudi vsem drugim občinam še v več- jem znesku.

Nova Štifta. Tudi naša cerkev je po- stala prostor za komedijante. Naš župnik pripo- roča pri vsaki priliki s prižnice, naj se ljudje udeležujejo klerikalnih vesel in političnih shodov. Dne 24. dec. je vabil zopet s prižnice ljudi k veselici na dan sv. Štefana v Gornjigrad pred cerkveno vrata. Ko so svoječasno ljudje volili pokojnega Ježovnika poslancem, so nekateri duhovniki bruhali s prižnice plamen in žveplo, češ da se bodo cerkve opustile, izpremenile v ma- gacine itd. V kaj pa spreminjajo nekateri du- hovniki zdaj sami sv. prostore? Naš župnik že ne mara nič več razlagati sv. resnic, ne evan- gelija, čemur se ljudje že obitno čudijo. Kdo pro- fanira sv. prostore; kdo je kriv, ako vera peša? Kdo je vzrok, da ni več romarjev k nam? Ali je potem čudno, če ljudje pravijo: Po farjih je prišla vera gor, po njih gre dol. Ko bi se Kristus po- kazal zopet v človeški podobi, kakšen bič bi moral imei, da bi mu bilo mogoče pognati iz svetišča vso nesnago, ki se je je že toliko nakopičilo v božjih hramih?

Sv. Štefan pri Šmarju. Podpisani naznapijam slav. predništvu „Narodnega Lista“, da dotični pes ni več moj, ampak sem ga prodal

nekemu posestniku na Pilštanj, odkoder seveda ker nima pravega stališča, hodi okoli krast, da se preživi. Dotični dopisnik pa naj kaj drugega bolj političnega dopisuje, ne pa take babje kvante. In če je njemu kaj vzelo, naj pa drugičkrat bolj pazi na svoje stvari. Pes take ljudi uči, da je treba vsako reč dobro shraniti. — Jakob Čoklic, krčmar in posestnik v Drobinskem.

Sv. Štefan pri Šmarju. Pri nas se vsrjšo dne 18. t. m. občinske volitve, če namreč c. kr. okrajno glavarstvo na našo pritožbo radi nepravilnosti z volilnim imenikom ne bo roka podaljšalo. Volilni imenik je v vseh občinah, ka- tere so količkaj pravične, skozi 14 dni vedno v občinski pisarni razgrnjen, da si ga vsak vo- lilec lahko pregleda. A pri nas je bil bore 4 urice skozi celih 14 dni na ogled, in sicer med sejami občinskih odbornikov. Vemo, zakaj se gre. Neka- teri obč. odborniki se bojijo za svoje stolce v obč. odboru, kateri se zelo majejo. Na to naše postopanje bomo mi napredni volilci odgovarjali na dan volitve. Proč z ljudmi, kateri se proti nlogemu kočarju klinijo, za hrbtom mu pa fige kažejo. Tudi neki obč. odbornik iz tistih, kateri imajo v 3. razredu volilno pravico, norce brije in jih imenuje glinaste kočarje. Pa tudi on — se nam zdi — še ni grajščak. Le lepo pred svojim pragom pometaj, in ko tam smeti odstrani, pridi pa pred naše snažit. Volilci iz vseh razredov na dan volitev 18. t. m. vsi na volišče in volite moža, kateri bodo z Vami enih misli.

Gospodarski paberki.

Ravnanje z vinom po kipenju.

Napisal B. Skaličky, c. kr. vin. nadzornik za Kranjsko v Novem mestu, v „Kmetovalcu“.

(Dalle.)

Pri starih vinih pa ni tega, zato pretakamo stara vina bolj poredko in vedno tako, da pridejo čim manj mogoče z zrakov v dotiko, torej jih pretakamo zlasti s pomočjo sesalke (pumpe) in zaprtih cevi ali celo — kakor je pri finih mo- zelskih vinih (da ne izgube rezkosti in finega duha) v navadi — s pomočjo posebnih mehov.

Tudi šibka, prazna vina ne prenašajo več- kratnega pretakanja, ker postanejo bolj plehka. Najbolje jih je pretočiti samo enkrat ali dvakrat. Zelo važna je pri pretakanju vina tudi raba žvepla. Zmerna množina žvepla, rabljena ob pravem času, mora kakovost vina le izboljšati.

Žveplov dvokis ali žveplove sokislina, to je oni ostro dišeči plin, ki se razvija, če zažgemo nekaj žvepla v sodu, kamor mislimo vino pre- točiti, učinkuje povsem na glivice, ki jih uniči in prepreči njih škodljivo delovanje. Zato dela žve- planje vino bolj stanovitno.

Poleg tega vpliva žveplov dvokis tudi na rastlinska barvila vina, ki jih razkraja. Če torej pri pretakanju vino žveplamo, ostane bolj svetle, zelenkasto-rumene barve, ki je pri belem vinu sedaj najbolj priljubljena.

Varovati se je pa pred vsem prevelike nez- miselne rabe žvepla, to je hudega žveplanja, tako, da vino po žveplu kar diši, ali pa, čeprav ne diši, da povzroča vinopivcu glavobol in ga s tem na- pelje na misel, da je pil pokvarjeno ali pa na- rejeno vino.

Načeloma bi moral posebno vsak gostilničar pustiti žveplano vino ležati vsaj tri do štiri tedne, predno ga toči, da se žveplena sokislina izdiši, oziroma ta v njem presnuje v druge, zdravju ne- škodljive spojine. Če je pa dobil preveč žveplano vino, bi ga moral pretočiti, prezračiti in pustiti več tednov v miru.

Sicer pa določa tudi postava, koliko sme vsebovati vino žveplene sokislina, da je zdravju neškodljiva.

Kakor sem že navedel, je treba vino več- krat pretočiti. Najbolj važno in potrebno je se- veda prvo pretakanje, ker pri njem gre posebno za to, da se vino loči od nevarnih ma droč. Po- trebno je pa to pretakanje seveda tudi zato, da se vino hitreje iznebi beljakovin in da se torej hitreje očisti ter da postane prej sposobno za porabo in prodajo.

(Dalle sledi.)

Prastara vremenska prerokovanja.

V prosincu:

1. Ako prvi dan prosinca izide solnce iz rudečkastih oblakov, pomeni to mnogo škodljivega in zmešanega vremena. Ako pa solnce ta dan sije lepo in svetlo, tedaj donese letno vreme mnogo rib, vina in sadja.

2. Ako na dan spreobrnjenja sv. Pavla (25.) sije solnce lepo in čisto, znamenjuje leto obilno vina, pšenice in drugega živeža.

3. Ako je na Pavlovo velika megla, bodo ljudje močno umirali. Ako pa sneži, ali dežuje, pomeni veliko draginjo v rečeh, ki so potrebne k življenju ljudi.

4. Dosti vode ta mesec obeta navadno malo vina, malo vode pa dosti vina.

5. Ako je na dan sv. Vincenca vedro in lepo jasno solnce, je upati dosti rži in mnogo vina.

6. Ako pred tem mescem ni huda zima, niti ne zmrzava, niti snega, tedaj se po navadi to nadomesti v snegu in malemu travnu.

7. Ako volki po zimi jako zavijajo in lisice lajajo, znamenjuje to veliko zimo.

8. Grmlavica v tem zimskem času pomeni dolgo in hudo zimo.

Poročila iz bolnice usmiljenih bratov v Lincu omenjajo: Pri različnih boleznih v spodnjem delu telesa se je z jako dobrim odvajajočim učinkom vporabljal naravna Franc Jožef-ova grenčica. Ta »Franc Jožef-ova« voda zasluži tedaj pozornost vseh zdravnikov.

17

Književnost in umetnost.

A. Aškerc: Poslednji Celjan. Epska pesnitev. 1912. 169 strani. Cena broš. K 3.—. »Poslednji Celjan« je celjski grof Ureh II. Celjski grofi, brez dvoma slovenskega pokolenja, so bili v 15. stoletju najuglednejši in najbogatejši plemiči naše ožje domovine in vse Avstrije. Svoja posestva so imeli po vseh slovenskih deželah in po Hrvaškem. V sorodu so bili z najimenitnejšimi dinastijami. Najmogočnejši Celjan pa je bil Ureh II., stric in vzgojitelj kralja Vladislava Posmrtnega. S svojo duhovitostjo, diplomatično spretnostjo pa tudi brezobzirnostjo se je bil popel na višino kraljevega namestnika na Ogrskem ter bil povišan v knežji stan. Prezračilno za Urha II. je, da je iskal zvez posebno na Balkanu. Za ženo si je bil vzel hčer srbskega vojvode Brankovića ter je imel na svojem gradu v Celju tudi srbskega pravoslavnega duhovnika. V svoji družini ni bil srečen. Pomrlo mu je oboje otrok. Brez potomstva, poslednji svojega rodu, je hotel celjsko ime proslaviti še bolj ter ga ovenčati z največjim sijajem politične moči. Tedaj pa ga je pahnula madžarska zavist v grob l. 1456. Zalostni konec poslednjega Celjana, ki je nameraval združiti južnoslovanske dežele pod svojim žezlom, je upesnil Aškerc v epskih verzih. Za folijo svojemu eposu si je izbral pisatelj znano pravljico — ki pa ima zgodovinsko podlago — o uplemenitvi Teharjanov. Grof Ureh II., ki je bil Teharjane povzdignil v plemski stan, in ki je bil osební prijatelj teharskega župana Pengarja v čigar nevesto je bil svoj čas zaljubljen, pokliče Pengarja na boj zoper Turke pri Belemgradu. Pengar odide na vojsko, je posredna priča umora Urha II., je navzočen pri pogrebu poslednjega Celjana v Celju ter se zdrav povrne v Teharje domov. — Epos je celoten, zaokrožen in enoten. Na Teharjih se začno tkati epske niti, na Teharjih se končava povest. Dejanje teče od konca do kraja plastično in dramatično. Epos je proslava naše lepe domovine in poetična perspektiva iz fevdalnega srednjega veka v demokratično sedanjost. — Tiskarja in založnika sta dala knjigi tudi elegantno zunanjo obliko. Papir je soliden, tisk čist. Na ovitku kaže risba razvaline celjskega grada z grbom celjskih grofov. — Ta krasna epska pesnitev je najnovejše delo našega pesnika Aškercja ter je pravkar izšla v založništvu tvrdke Ig. pl. Kleinmayer & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Planinski koledar. L. 1912. Izdal in uredil Fr. Kocbek, nadučitelj v Gornjem Gradu na Štajerskem, načelnik Savinjske podružnice S. P. D. III. letnik. Tiskala Zvezna tiskarna v Celju. Tudi letošnji koledar je praktično urejen in ga slovenskim planincem najtopleje priporočamo.

Razne novosti.

Cesar je potrdil izvolitev dr. Iv. Tavčarja za ljubljanskega župana.

Narodna čitalnica v Ljubljani je minolo soboto na slovesen način slavila svojo 50 letnico.

Star župnik. V Št. Janžu poleg Herbersteina na Srednjem Štajerskem je umrl župnik Šadek, star 96 let.

Proces proti morilecu patru Mačohu. Iz Varšave poročajo 3. januarja: Termin za obravnavo o umoru in ropih v samostanu v Čenstohovi je določen sedaj na 28. februarja pred okrajnim sodiščem v Petrikovu na ruskem Poljskem. Vsled odredbe ministra se bo vršila obravnava, ki se bo vlekla najbrže več tednov, javno. Odvetniki, do katerih se je obrnil glavni obtoženec, pater Mačoh, so odklonili zagovarjati morilca. Kakor znano, je umoril pater Mačoh svojega brata Vaclava, ker je ta vedel za cerkvene rope, ki jih je pater izvršil v samostanski cerkvi in zakladnici. Tudi je imel pater Mačoh zakonolomsko razmerje z ženo svojega brata.

Krvava rodbinska drama na sveti večer. Iz Trutnova poročajo: Delavec Franc Kral v Češki Skalici, ki je bil od svoje žene ločen, je na sveti večer vdrl v hišo svoje žene, ustrelil svoja dva otroke ter nato streljal na svojo ženo, svojega svaka in svakinjo. Nato je skušal samega sebe ustreliti. Otrok sta mrtva, vsi drugi so lahko ranjeni. Morilec se je javil sodišču.

Blagim srcem!

Gornjegrajsko učiteljsko društvo je na predlog g. nadučitelja Kocbecka enoglasno sklenilo pobirati pri tovariših, prijateljih in znancih za nagrobni spomenik umrlemu učitelju Ign. Šijanec v Gornjemgradu. Pokojni Šijanec je bil blaga duša in vsestransko delaven mož; vse ga je rado imelo in vsakdo ga pogreša. Prijatelje in znance blagega pokojnika se lepo prosi, naj bi blagovolili nekaj žrtvovati v njegov spomin! Prispevke, ki se bodo tudi v časopisih objavili, sprejema g. nadučitelj Kocbek v Gornjemgradu.

Scottova emulzija

vsebuje v popolnoma lahko prebavni obliki za utrjenje nežnega sestava kosti in za tvorbo zob potrebne snovi. To pojasnjuje obsežna raba Scottove emulzije s strani gg. zdravnikov v

otroški praksi,

da dosežejo trajno utrjenje nežnega sestava kosti. Otroci jemljejo tečno Scottovo emulzijo prav radi, jim tekne in dobijo ravne, lepe noge.

Pri nakupu zahtevajte izrecno Scottovo emulzijo. Znamka »Scott« jamči že čez 35 let za dobroto in uč. ek. Cena izvirni steklenici 2 K 50.—. Dobi se v vseh lekarnah.

Edino pristno s to znamko-ribočem-znamenjem Scottovega postopanja.

56-1

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Juri Brinšek, Chisholm: Sprejeli K 4'89 in zaračunali po želji.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vsled pomanjkanja prostora je moralo tudi tokrat vse polno dopisov izostati, tako iz Št. Jurja ob j. z., iz Št. Lenarta nad Laškim, iz Griž, iz Amerike, iz Kapel, iz Galleije, iz Rajhenburga, iz Braslovč, iz Hotunj, iz Razbora itd. Cenj. dopisnike prosimo potrpljenja, kar ne bo prestaro, pride vse na vrsto. V prvi vrsti pa prosimo cenj. dopisnike, naj bodo v dopisih kolikor mogoče kratki in naj se ogibljejo osebnosti, ki niso v zvezi s politiko!

Volneno

za ženske in sukno za moške obleke zadnje mode razpošilja najceneje

Jugoslovanska razpošiljalna R. Stermecki v Celju.

Vzorci na zahtevo poštno prosto.

Gospod se vzame na stanovanje event. tudi na hrano. Gaberje 3, I.

Proda se rabljeno pohištvo.

Vprašati je pri špedite. tvrdki Pellež v Celju.

Enonadstropna

hiša se proda

v lepem trgu na Spodnjem Štajerskem. — V pritličju je mesarija, izkuha za jedila, vino- in pivotoč čez ulico, v nadstropju lepo stanovanje s 3 sobami. Pri cerkvi. Naslov pove uredništvo »Narodnega Lista«. 63 2-1

Ženini! — neveste! — svatje!

volite pri nakupovanju volnenih oblek, sukna za moške obleke, in drugih potrebščin narodno trgovino 69 3-1

Senica & Piliš v Šoštanju

kjer boste z najnovejšim blagom po najnižji ceni postreženi. Sprejme se tudi učenec (krepek fant) od poštenih starišev.

Razpis „Ceres - nagrad“.

Srečke so izžrebane.

47 2-1

31 glavnih dobitkov so zadele sledeče osebe: 1. dobitke K 1000.—: 1. Marija Birzinger, Gradec-Ruckerlberg, Nernstgasse št. 8. 10 dobitkov po K 200.—: 2. Kamila Neubäuser, trgovčeva soproga, Hrádek, Češko. 3. Marija Fischer, Býčkovice, p. Blažkovice. 4. Ana Hoffmann, Podbořany. 5. Ana Ilman, Warnsdorf, l. št. 788. 6. Andrej Stark, hotelir Saniperk (Krušne gore). 7. Berta Schwab, Dunaj, II. Castelezz. 29. 8. Ema Weiss, Plana, Petrovo predmestje št. 8/II. 9. Anna Lischka, Linec, Schlossergasse št. 4. 10. Franciška Schneider, Neugemesgrün, p. Warta nad Oharko. 11. Ana Krees, Děčín ob Labi. 20 dobitkov po K 100.—: 12. J. Krasa, Prachatice. 13. Marija Trebitzky, Sopronj, Elizabetna ulica št. 7. 14. Franciška Wiesinger, Sv. Pankracij, p. Dirnbach. 15. Marija Anderka, Opava Wallgasse št. 5. 16. A. Till, soproga gozdarskega mojstra, Náměšt pri Brnu. 17. Hilda Jaroschek, Frývaldov-Svoboda št. 84. 18. Marija Regner, Kotelice, p. Trebušín pri Litoměřicah. 19. Ana Langhans, Jirkov. 20. Juljana Köllersberger, babica, Eberding-Prodmetje. 21. Margareta Richter, Ruprechtice št. 256 pri Libercu. 22. Katarina Ulrich, Schöndorf, p. Vöcklabruck. 23. Arnošt Freund, gospodarski pristav, Dobrá myl, p. Prosečné pri Hostinném. 24. Marija Galleitner, Aschach ob Donavi. 25. Petronela Eckstein, Leva, Kalsztal št. 24. 26. M. E. V. Melas, Dunaj XVIII/1, Rieglergasse 4. 27. Filipina Princez, Nyiregyháza. 28. Marija Baranyai, Temešvar, Grünackergasse št. 29. 29. Ana Peter, Bastianperk št. 30. 30. Ivana Ringmayer, Tuhovice št. 13, p. Opočno. 31. Ana Breiter, soproga železniškega nadpaznika, Sv. Ivan Tirolsko

Popolen imenik vseh 1031 dobiteljev se na zahtevo dopošlje. Razdelitev razpisanih nagrad smo morali zaradi ogromnega števila vposlanih nam dobrih odgovorov preložiti za kake štiri tedne pozneje, zato da bo razsodišču mogoče vse odgovore natančno in vestno pregledati. Zahvaljujemo se še vsem cenj. pošiljateljicam in pošiljateljem za izkazano nam zanimanje.

Nabirajte tudi nadalje pridno ovitke naše jedilne mas i „Ceres“ v kockah, kajti trud se Vam bode obilno poplačal.

Velespoštovanjem Tovarne „Ceres“, tvrdke Jurij Schicht d. d., Ustje (Aussig) Češko.

Izjava

Raznašajo se od meni očitno sovražne strani vesti, kakor da sem bolezen, na kateri sem trpel pred šestimi meseci, zakrivil sam in da trpim še sedaj na posledicah iste. Na podlagi enoglasne izjave gospodov zdravnikov dr. Anton Schwaba in dr. Janka Serneca v Celju, dr. Benjamina Ipavica v Ljubljani in dr. Rauchmanna, ki so me zdravili, izjavljam, da so take govorice popolnoma neosnovane in zatoraj svarim vsacega širiti jih dalje. Poiskal bi si sicer zadoščenja pred sodiščem.

Za sedaj pa imenujem tiste, ki so se namenoma v rečenem oziru pregrešili proti meni, javno lažnike in obrekovalce.

Med. univ. dr. Josip Ipavica
prakt. zdravnik v Št. Jurju ob j. ž

Učenca za trgovino

z mešanim blagom sprejme tvrdka
Norb. Zanier & sin, Sv. Peter v Sav. dol.
61 2-1

Vabilo
k

občnemu zboru

Posojilnice v Trbovljah
registrirane zadrage z neomejeno zavezo

ki se bode vršil

**v ponedeljek, dne 22. t. m. 1912
ob 3. uri pop. v posojiln. uradu.**

Dnevni red:

1. Zapisnik zad. občnega zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo računskega pregledovalca in odobrenje rač. zaključka za leto 1911.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajnosti.

Za načelstvo: **Peter Erjavec**, načelnik.
Anton Kuhar, tajnik. 66 1

Izvežbani občinski tajnik

z večletno prakso, pevovodja in godbenik,

išče primerno službo.

Nastopi lahko takoj. — Ponudbe je vložiti na
upravnništvo tega lista. 67 2-1

Božjastnim

pomoč in ozdravljenje po novem zdravilnem načinu.
Pomoči potrebnim daje pojasnila zdravniški or-
dinacijski zavod, Budapest V., Grosse Kronen-
gasse 18. 48 1

Zahvala.

Vsem, ki so nam ustno ali pi-
smeno izrekli svoje sožalje ob smrti
nepozabnega soproga, očeta, brata,
svaka in strica, gospoda

Karol-a Vanič-a

trgovca v Celju,

izrekamo tem potom najtoplejšo za-
hvalo. Iskreno se zahvaljujemo na-
dalje vsem darovalcem lepih vencev
ter vsem, ki so se udeležili pogreb-
nega izprevida. — Prisrčna hvala!

Celje, 9. januarja 1912.

59 1 **Zalujoči ostali.**

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob, kopalno sobo in s postranskimi
prostorji je oddati s 1. marcem oz. dogovorno tudi
tako v hiši št. 3. Schillerjeva cesta. V stano-
vanju je električna luč in vodovod. Vpraša se v
Zvezni tiskarni ali v Posojilnici (Narodni dom).
Ogleda se lahko vsak dan med 2. in 3. uro pop.
44 2

Malo posestvo

(biša in zemljišče) 3 1/2 joh se prodaja za ugodno
ceno. Naslov pove upravnništvo „Narodnega lista“
46 2-2

Trgovina z mešanim blagom

Alojza Ogrizek v Kostrivnici

pošta Podplat (Štajersko) se takoj

**odda pod ugod-
nimi pogoji v najem.**

Zaloga blaga okrog K 20.000, letni promet okrog
K 80.000. — Več se izve pri lastniku trgovine

Ferdo Pustek. 60 2-1

Najtrpežnejši

strešnik

kakor tudi plošče za tla in razne vrste zidniki
za oboke in pokrajnike (ksimze), ki se izdeluje
iz cementa in zmlatega apnenca, se dobiva v
tovarni g. barona pl. Warsberga.

Več se izve in se lahko naroči pri zastopniku
Jos. Fr. Skasa p. Rečica na Paki (Štaj.)

NB. Ker je bilo v pretečenem letu toliko
odjemalcev strešnika, da so se morali oni, ki
niso naprej naročili s praznimi vozovi vrniti,
svetujem, da se začasno naroči. 53 3-1

V najem ali na prodaj!

Prodajna pozneje tudi gostilna v trgu sredi
Savinske doline. Poslopje je ob križišču dveh
prometnih cest. Poleg hiše nova ledenica, zraven
dobra pitna voda, vrt, zasajen s starim in mladim
drevjem, stavbišče. Ugajalo bi tudi za penzionista,
ker je sosed grajščak. Zraven njiva. Arondirano
in ograjeno. Se tudi takoj prodaja. Cena 23.000 kron.
Na posestvu lahko ostane blizu polovico kupa, pla-
čilni pogoji ugodni po dogovoru. Natančnejši po-
goji se zvejo v **Braslovčah, hiš. št. 16.**

Franc Strupi

Celje, Graška cesta

priporoča svojo bogato zalogo stekla,
porcelana, svetilk, raznovrstnih šip
itd. **Najnižje cene.**

**Prevzetje vseh steklarskih
del!** 50 51-1

Na debelo! Na drobno!

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju Minke Sodin, posestnice
v Bukovemžlaku, zasopane po dr. Juro Hra-
šovca, odvetniku v Celju bo dne

30. januarja 1912

dopoldne ob 9. uri pri spodaj oznamljeni
sodnji v izbi št. 7 dražba zemljišč

1. vl. št. 170 k. o. Št. Jur ob juž. ž.

2. „ „ 216 „ „ Sv. Miklavž

obstoječih iz parne žage, dveh njiv in dveh
travnikov, s pritliklino vred, ki sestoji iz raz-
ličnih strojev. Nepremičnine, ki je prodati na
dražbi, je določena vrednost na

ad 1. poslopje . . . 8.650 K

zemljišče . . . 2.500 „

pritiklina-stroji . 16.930 „

skupaj . 28.080 K

ad 2. 593 K 15 h

Najmanjši ponudek znaša

ad 1. 18.720 K

ad 2. 395 K 43 h, pod tem zneskom
se ne prodaja. Dražbene pogoje in listine, ki

se tičejo nepremičnin (zemljiško-knjižni izpisek,
hipotekarni izpisek, izpisek iz katastra (ce-
nitvene zapisnike itd.) smejo tisti, ki žele
kupiti, pregledati pri spodaj oznamljeni sodnji,
v izbi št. 7 med opravnimi urami.

C. kr. okrajna sodnija Celje odd. III.

dne 16. decembra 1911. 45 1

I. celjska parna in kemična pralnica | Celje

Gospodsk
ulica 20.

se priporoča za točno in ceno snajenje vseh vrst
oblačilnega, namiznega in drugega perila ter za
kemično čiščenje vsakterih oblek, preprog, zaves,
kožuhovine itd. 15 8-2

Naročila od zunaj se točno izvršujejo.

VSAKA GOSPODINJA,

katera želi pripraviti dobro kavo, uporablja
najraje „pravega : Frančka :“ s kavnim
mlinčkom, ki se izdeluje temeljem največje
skrbnosti že dolgo let v zagrebški tovarni.
Ta izborni domači izdelek najtopleje priporočamo.

Irgovina

se da v najem.

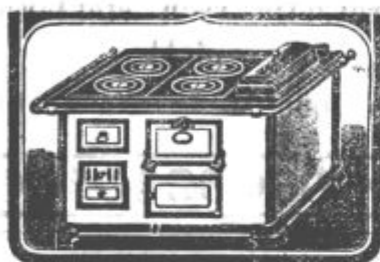
Matija Šafarič, Radeče pri Zidanem mostu.
25 3-2

Kupujem

okrogel hrastov les

v dolžini od 2 m in v debelini od 30 cm naprej. Ponudbe za 1. vrsto brez grč, za 2. vrsto deloma grčav, za vsako posebej pr. 1 m³ prosto državni kolodvor Ljubljana oziroma mojo tovarno. — Kupim tudi suhe frize hrastove in bukove, ponudbe kakor zgoraj.
V. Scagnetti, parketna tovarna, Ljubljana.

Triumf-štedilniki

Triumf-tvornice družba z o. z.
Wels, Zgornje Avstrijsko.

„Ka-a-a-j?!“

Dečki: „Papa je dovolil. Saj je vendar **Jacobi**jeva antinikotin-svalčična ovojka.“

Pozor: Pristno le v škatljicah za svalčiče pod imenom **Jacobi**.
5 17-2

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K, bolj-
šega 2 K 40 h; prima
polbelega 2 K 80 h;
belega 4 K; belega,
puhastega 5 K 10 h;
1 kg velefinnega,

snežnobelega, puljevega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg
puha sivega 6 K; 7 K; belega, čnega 10 K, naj-
finjši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg,
9 dobi franko. 28-2

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali ru-
menega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm
široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 60 cm
širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim
puhastim posteljinim perjem 16 K, napol puh 20 K;
puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K,
16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. —
Pernice 200 cm dolge, 140 cm široke K 13—,
K 14-70, K 17-80 in K 21—; zglavniki 90 cm
dolgi, 70 cm široki K 4-50, K 5-20, K 5-70;
podpernica iz močnega rižastega gradiva, 180 cm
dolga, 116 cm široka, K 12-80, K 14-80. Razpoš-
ljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Devo-
ljeno je zamenjati, za nengaječe se povrne denar.

S. Benisch v Dešenici, šte. 773, Češko.

Bogato ilustrirani ceniki zastoj in franko.

Ja se nova hiša z vrtom

blizu romarske hiše pri Sv. Jozefa nad Celjem,
Zavodna štev. 22. 37 2-2

Proda se imovina

v majhnem mestu na Spodnjem Štajerskem
pod ugodnimi pogoji. Orodje za 3 pomočnike.
Kje, pove uredništvo lista. 40 2-2

Na vprašanja glede inseratov odgovarja uprava lista samo, če
vprašalec priloži dopisnico ali znamko za odgovor.

ZVEZNA TISKARNA V CELJU.

Brzjavni naslov:
Zvezna tiskarna Celje.

Tiskovine v moderni obliki so danes, kakor znano, potreba vsakega
podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo na-
vadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Stehni, ki to upoštevajo
in delajo v tem smislu, zamore vsak čas računati na dožeten uspeh, ker
se prejemu vsili nehoti prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem,
katero se potrudi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z
namenu potrebnimi nčinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju
moderne tiskarske tehnike, je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta
šte. 3. Založena z modernimi tiskami in okraski, kakor tudi opremljena z
brezotisnimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v po-
lozaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Cene nizke.

Čekovni račun pri c. k.
poštni hraniln. št. 75.922.

Lastna knjigoveznica.

Cigaretni papir OTTOMAN

pristen le s to glavo; za-
vrnite vsako ponaredbo!
6 17-2

Veletrgovina s papirjem

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih
potrebnin. — Lastna zaloga solskih zvezkov, risank, risalnih
skladov ter vseh tiskovin za urade.

Na debelo.

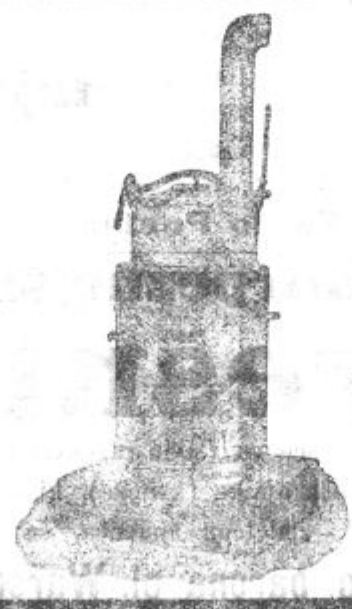
Na drobno.

Goričar & Leskovšek
Celje, Graška cesta št. 7.
26 52-2

Zvezna trgovina
(Goričar & Leskovšek)
Celje, Rotovška ulica št. 2.

ALFA

brzoparilniki za krmo so najboljši!

Zahtevajte cenike!

Nov izboljššan sestav!

Močna izpeljava popolnoma iz kova-
nega železa in železne pločevine!

Svari se pred cenejšimi in slabšimi ponar-
redbami iz litega železa! 10 12-2

Zahtevajte cenike! Dopisuje se slovensko!

Delniška družba Alfa Separator, Dunaj XII/3,

Priporoča svojo bogato in najnovejšo
izbiro za bluze, žensko in moško suknjo,
svilneno blago, parhente in flanele, le-
vantine, kietone, perilo za gospode in
gospo, nogavice, kravate, žepne robce,
moderce, podlage in platna v vseh ši-
rokostih, kakor vsakovrstna oblepšanja.
Cene brez konkurence. Svoji k svojim!

Velika narodna manufakturna trgovina
Karol Vanič
Celje, Narodni dom.

Na debelo in drobno.

Na debelo in drobno.

Nadalje po nizkih cenah: salonske in
vsakovrstne preproge, zastore suknene
in čipkaste, garniture, fine koce: pot-
valne, posteljne in za konje, dežnike in
vse v manufakturno stroko spadajoče
blago. — Oprave za krojače in šivilje
13 izredno poceni. 45-2
Postrežba solidna. Svoji k svojim!